

PRATARMĖ

Šiandienos visuomenė pasiruošusi tikėti šviesesne ateitimi ir tikėtis geresnių gyvenimo sąlygų, aukštesnio išsilavinimo, mokslo laimėjimų, puikiai besiklostančių politinių santykių, stabilesnės ekonominės situacijos, efektyvesnės medicinos ir kitų teigiamų pokyčių. Tačiau taip nutinka, kad kuo ilgiau žmonija gyvena istorijoje, tuo rečiau tie lūkesčiai pasiteisina arba iš viso nepasiteisina. Vis labiau nusiviliama politiniu gyvenimu, mokslu; iškrypsta visuomenės moralė, dorovė; medicina nepadedą išvengti mirties; ekonominė padėtis nepastovi (auga arba svyruoja bedarbystės lygis); žmonės vis labiau teršia gamtą, kol galų gale turbūt pradės nykti ir patys.

Pergyvenome du pasaulinius karus, nacizmą, socializmą ir komunizmą, tada – postmodernizmo ideologiją, dabar vadinamą „ketvirtąją pramonės“ revoliucija, iki 2030 metų turėtų įvykti dar vienas lūžis – visuomenė turėtų tapti „išmaniaja“. Įvairių sričių specialistai prognozuoja, kad dirbtinis intelektas, išmaniosios technologijos gali pakeisti viską, išskyrus žmogaus savęs paties ar kito asmens slaugą. Mašinos niekada nepakeis žmogiškos meilės, jautrumo, šilumos, pažinimo ir vilties. Apskritai tai reiškia – ir gyvenimo. Benedikto XVI teigimu, gyvenimas tikrąja šio žodžio prasme atrandamas ne savyje ir ne savo išgalėmis: tai – santykis, o gyvenimas kaip visuma yra santykis su Tuo, kuris yra gyvenimo versmė. Jei mus sieja santykis su Tuo, kuris nemiršta, kuris pats yra gyvenimas ir meilė, tada esame gyvi. Dievas – gyvenimo autorius. Kai įvairios gyvenimo „dėlionės ir detalės“ susijungs, mūsų esybė bus užpildyta dangiško tobulumo ir, vaizdžiai kalbant, sielos dykumos pražys dieviško šventumo žiedais. Vis dėlto krikščioniška viltis neperkelia šventėjimo vien į tolimą anapustinę ateitį, atvirksčiai – ji įkvepia geriems dalykams,

skaistina gyvenimą jau dabar. Eschatologinė viltis ne atitraukia žmogų nuo šio pasaulio rūpesčių, kaip manė K. Marksas, bet priešingai – skatina kurti tą karalystę jau čia, žemėje.

Šis mokslinių straipsnių rinkinys iš esmės ir yra apie krikščionybę bei gyvenimą, apie santykį su Dievu, Jėzumi Kristumi, besiskleidžiantį per Bažnyčią, mokslą, kultūrą, šeimą ir kitus reiškinius, kurie analizuojami pateiktuose moksliniuose tekstuose.

Mons. prof. dr. Arvydas Ramonas